

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๘/๒๔๘๔ (วิสามัญครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันเสาร์ที่ ๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ : วันนัสมาชิก
มาประชุม ๑๐๑ นาย เป็นองค์ประชุม
แล้วข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป ใน
วาระต่อไปกระทู้ กระทู้ที่ ๑ ของนาย
ศิริ บำเพ็ญอยู่ เรื่อง ขวานอกข้าว

นายศิริ บำเพ็ญอยู่ (ชัยนาท):
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

เนื่องจากฝนแล้งปีนี้ ราษฎรบาง
ตำบลในท้องที่อำเภอหันคา จังหวัด
ชัยนาทได้รับความอดอยากถึงต้องเข้าป่า
หากลวยรับประทาน พอประทังความอด
อยาก บางคนถึงกับเจ็บตาย ด้วย
ความเจ็บป่วยเป็นไข้จับสั่น ขอทราบ
ว่ารัฐบาลจะช่วยเหลือผู้อดอยากเหล่านี้
อย่างไรเป็นการด่วนบ้างหรือไม่

นายโป-ระ สมอาหาร รัฐ
มนตรี ช่วยว่าการ กระทรวงมหาด
ไทย : ผู้ป่วยเจ็บเหล่านี้เป็นผู้ที่เข้าไป
หาของป่าตามปกติก็มี และเป็นผู้ที่
อึดคักขัดสนก็มี ทางรัฐบาลได้จัดการ
ช่วยเหลือแล้ว โดยแจกจ่ายยาควินิน
และแอสไพรินไปให้กับ แนะนำมิให้เข้า
ไปในป่าในขณะที่มีฝนตกเป็นคราว ๆ
ส่วนผู้ที่อึดคักก็ได้ช่วยให้รับจ้างทำงาน
ที่ทางราชการจัดขึ้นเท่าที่สามารถจะทำ
ได้ นอกจากนี้ข้าหลวงประจำจังหวัด
และเจ้าหน้าที่ สาธารณสุขจะได้ออกไป
ชี้แจงแนะนำและแจกจ่ายยาเพื่อทำการ
ป้องกันและรักษาต่อไป

นายศิริ บำเพ็ญอยู่ (ชัยนาท):
ข้าพเจ้าขอชี้แจงต่อไปว่า สำหรับการเจ็บ

บ๊วยนั้น ข้าพเจ้าได้ทราบผ่านทางคณะกรรมการจังหวัดก็ได้ออกไปแก้ไขป้องกันอยู่แล้วแต่ว่าปัญหาในเรื่องเรื่องความมอดอยากในการงานที่จะต้องทำก็เพียงว่ารับจ้างบ้าง ชุกตุนบ้าง แต่ว่างานที่รับจ้างทำงานไม่เพียงพอกับการมอดอยากเดือนกุมภาพันธ์มอดอยากอยู่มาก เพราะการทำงานไม่ได้ผลจริงๆจึงอยากจะทราบว่าการนอกจากงานที่รัฐบาลช่วยเหลือหาให้ทำนั้น จะมีทางช่วยเหลืออย่างอื่นใดบ้างหรือไม่

นายโป-ระ สมาหาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย: หากว่าข้อเท็จจริงเป็นอย่างที่ท่านว่า หากว่าการช่วยเหลือยังไม่ทั่วถึง รัฐบาลก็จะได้ส่งเจ้าหน้าที่ต่อไป

นายศิริ บำเพ็ญอยู่ (ชัยนาท): หากว่าข้อเท็จจริงได้ความว่าเป็นไปดังที่ข้าพเจ้ากราบเรียนมานั้น และในปีนั้นสภาพนี้ได้รับอนุมัติเงินเพื่อช่วยเหลือราษฎรที่มอดอยากถึง ๗๐,๐๐๐ บาท จึงอยากจะทราบว่าหากว่าได้ความว่าจริง ๆ การที่ข้าพเจ้าได้เรียนมานั้น จะจ่ายเงินจำนวนนี้ไปให้แก่ราษฎรผู้มอดอยากจะได้หรือไม่

นายโป-ระ สมาหาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย: ในเรื่องช่วยจะต้องช่วยแน่ แต่ว่าจะช่วยเหลือเท่าไรนั้นจะได้ส่งเจ้าหน้าที่

ประธานสภา ฯ : กระทั่งต่อไปของนายเสกส เจตสมมา เรื่องการสร้างประตูน้ำที่จังหวัดระยอง นายเสกส เจตสมมาไม่อยู่ กระทั่งต่อไปของนายสว่าง สนิทพันธุ์ เรื่อง พันธุ์ข้าวปลูกของชาวนา

นายสว่าง สนิทพันธุ์ (สุพรรณบุรี): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการตั้งต่อไปในบัดนี้ ปรากฏว่าราษฎรในท้องที่อำเภอเดิมบางนางบวช อำเภอสามชุก อำเภอศรีประจันต์ อำเภอสองพี่น้อง และอำเภออุทอง จังหวัดสุพรรณบุรีส่วนมากปีนี้ทำนาไม่ได้ผล โดยฝนแล้งและน้ำน้อยไม่พอหล่อเลี้ยงต้นข้าวถึงกับมอดอยากทั้งข้าวรับประทานและข้าวสำหรับทำพันธุ์ในปีต่อไปแม้จะปรากฏว่าในท้องที่อำเภออื่นในจังหวัดเดียวกัน จะทำนาได้ผลอยู่บ้างก็เป็นจำนวนเล็กน้อย และราษฎรที่กล่าวแล้วไม่มีทุนจะซื้อหาข้าวทำพันธุ์ได้หากมิได้

รับความอุปการะจากรัฐบาลประการใดแล้ว ราษฎรเหล่านั้นจะต้องถึงกับละทิ้ง เลิกล้างการทำงานเป็นแน่ จึงขอถามว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะช่วยเหลือราษฎรเหล่านั้น โดยการแจกจ่ายหรือให้กู้ยืม ข้าวสำหรับทำพันธุ์ในปีต่อไปประการใดหรือไม่

พล.อ.ต. มณี มหาสันตนะ
 เวชยันตรังสฤษฏ์ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงเกษตรราษฏการ : กระทรวง
 เกษตรราษฏการขอตอบว่า

ผลของการทำนาในจังหวัดสุพรรณบุรีปี พ.ศ. ๒๔๙๔ นี้ทางการได้รับรายงานเหมือนกัน กล่าวได้ว่าความเสียหายนั้นมีบ้าง แต่ไม่ถึงกับจะเรียกส่วนมาก ทำนาไม่ได้ผลตามที่อ้าง ส่วนการจะช่วยเหลือเรื่อง พันธุ์ ข้าว ปลูกนั้น หากมีความจำเป็นจริงๆ ทางการก็อาจจ่ายพันธุ์ข้าวให้เป็นการยืม ทั้งนี้ต้องแล้วแต่กรณีซึ่ง คณะกรรมการจังหวัดจะได้สอบสวนและพิจารณาก่อน เพราะในการให้ยืม พันธุ์ข้าว ปลูกทางการต้องจ่ายเงินเป็นจำนวนปีละไม่น้อย และเป็นภาระหนักแก่งบประมาณทางหนึ่ง จึงมีนโยบายที่จะ ระมัดระวัง โดยเคร่งครัด

ยิ่งขึ้น และเพื่อความเป็นธรรมแก่ราษฎรทั่วไปนั่นเอง ซึ่งทางการได้เจ้ นโยบายให้จังหวัดต่างๆ ทราบแล้ว และโดยมุ่งหมายจะให้เป็นประโยชน์แก่ชาว กสิกร จึงขอให้ตักเตือนราษฎรเสียแต่ในเวลาเก็บเกี่ยว เพื่อจะได้เก็บพันธุ์ ปลูกไว้ให้เพียงพอที่จะหว่านหรือตกกล้า ๒-๓ ครั้งเป็น อย่างน้อยเพื่อป้องกันการขาดแคลนข้าวปลูกในปีต่อไป

นายสว่าง สนิทพันธุ์ (สุพรรณบุรี) : สำหรับราษฎรที่ทำได้นั้น ไม่มีปัญหาในเรื่องพันธุ์ข้าว แต่ว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในบางตำบลที่ไม่ได้เลยจริงๆ และที่ไม่มีเงินจะซื้อหานั้น ข้าพเจ้าใคร่จะขอทราบ ว่าถ้าทางการ จะช่วยเหลือแล้วจะให้เขาไปร้องเรียนทางไหน ในทางตำบลหรือทางกรมการจังหวัด หรือทางเจ้าพนักงานจำหน่ายพันธุ์ข้าว

พล. อ.ต. มณี มหาสันตนะ
 เวชยันตรังสฤษฏ์ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงเกษตรราษฏการ : ได้ตอบแล้ว ว่าถ้ามีความจำเป็นแล้วก็จะจ่ายยืมให้ แต่ทั้งนี้ต้อง สอบสวน ให้ได้ข้อเท็จจริงคือเจ้าหน้าที่ ปกครอง ที่ซึ่งจะไปพิจารณาเสียก่อน เพื่อให้รัดกุม ส่วนที่

ราษฎร ออกอยากอย่างไร ก็มีเจ้าหน้าที่ปกครองท้องถิ่นอยู่แล้ว ถ้าขัดข้องหรืออะไรเช่นนั้น ก็น่าจะไต่ร้องเรียนไปตามทางการ

นายสว่าง สนิทพันธุ์ (สุพรรณบุรี) : ในการที่ราษฎรมาร้องเรียนเหล่านี้ สำหรับทางเจ้าหน้าที่จะสอบสวนนั้น ขอทราบว่าจะกินเวลานานสักกี่มากน้อย แล้วจะจัดการทำกำหนดฤดูทำนาในปีต่อไปหรือไม่

พล. อ.ต. มุนี มหาสันทนะ เวชยันตรังสฤษฎ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ : จะกินเวลานานสักเท่าไร ข้าพเจ้ายังตอบไม่ได้ แต่ว่าในการให้ยืมพันธุ์ข้าวปลูกนั้น ท่านก็ทราบแล้วว่า ทางรัฐบาลก็ได้ช่วยเหลือมา และในการช่วยเหลือก็มีการสอบสวนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นก็เป็นที่ยอมรับว่าย่อมจะได้ทันแก่ความประสงค์ของราษฎร

นายสว่าง สนิทพันธุ์ (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าขอทราบว่าเป็นขณะนี้ทางรัฐบาลได้เตรียมไว้หรือเปล่าในการที่จะให้ราษฎรยืม ได้เตรียมแล้วหรือยัง

หรือว่าจะขอให้ราษฎรร้องเสียก่อนแล้วจึงจะให้ยืม

พล. อ.ต. มุนี มหาสันทนะ เวชยันตรังสฤษฎ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ : เรื่องนี้จะเตรียมไว้ทีเดียวยังไม่ได้ เพราะไม่ทราบแน่ชัดว่าจะต้องมากน้อยเท่าไร เท่าที่ได้เคยปฏิบัติมามีผู้ขอร้องก็จ่ายไป และได้ผลสมประสงค์

ประธานสภาฯ: หมดวาระกระทู้ในวาระต่อไป ข้าพเจ้าได้รับญัตติเปลี่ยนระเบียบวาระของนายแก้ว สิงหะเกษนทร์ ฉบับหนึ่ง มีความว่า ขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม โดยให้ยกร่างพระราชบัญญัติมอบอำนาจให้รัฐบาลในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขึ้นพิจารณาต่อจากระเบียบวาระกระทู้ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ในวาระต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมอบอำนาจให้รัฐบาลในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ขอให้เลขาธิการสภาฯ อ่าน

เลขาธิการสภาฯ : ร่างพระราชบัญญัติมอบอำนาจให้รัฐบาลในภาวะกบฏขึ้น พุทธศักราช ๒๔๘๔ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕

นายเชมชาติ บุณยรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าสงสัยว่า ที่กรรมาธิการเต็มความว่า “ตามพระราชกฤษฎีกาซึ่งประกาศ” ลงในมาตรา ๕ นั้นมีความหมายเพียงใด และจะได้ผลเพียงใด เพราะว่า พระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจรัฐบาลจะประกาศในพระราชกฤษฎีกาอยู่แล้ว และในการที่ใส่ลงไปว่า “ตามพระราชกฤษฎีกาซึ่งประกาศ” ข้าพเจ้าไม่ทราบความมุ่งหมาย

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : การใส่ลงไปนั้นก็มีผลเท่ากับไม่ใส่ แต่ทำเพื่อให้เกิดการชัดเจนขึ้นในนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องพระราชกฤษฎีกาแต่เป็นเรื่องอำนาจออกกฎกระทรวง ซึ่งจะออกตามพระราชบัญญัติหรือออกตามพระราชกฤษฎีกาซึ่งได้ออกโดยอาศัยตามความในพระราชบัญญัตินี้ เช่นเป็นต้นว่าในกฎหมายนี้ให้อำนาจที่จะออกพระ

ราชกฤษฎีกาในบางเรื่องบางรายก็ให้อำนาจออกพระราชกฤษฎีกา และสมมติว่าพระราชกฤษฎีกาในเรื่องนี้มอบอำนาจให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษา และให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการที่จะออกกฎกระทรวง เพราะฉะนั้นอันนี้ก็อันว่าใช่ และในการเต็มลงไปนั้นกรรมาธิการบางท่านเห็นว่าให้เป็นการชัดเจน และถึงจะไม่เต็มก็เช่นเดียวกัน และคณะกรรมาธิการเห็นว่าที่เต็มนั้นเป็นการดีกว่า

ประธานสภาฯ : หมทวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปปรคยมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ : ในวาระต่อไป ข้าพเจ้าได้รับญัตติ ๒ ฉบับ ฉบับที่ ๑ ของนายเชมชาติ บุณยรัตพันธุ์ มีความว่า เมื่อถึงการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของสมาชิก ขอให้ให้นำร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดร้อยเอ็ด และจังหวัดอุบลราชธานี พุทธ-

๓๕๒

ศักราช ๒๔๘๔ ของนายทองอินทร์
ภุชพัฒน มาพิจารณาก่อนร่างพระราช-
บัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอไชยธร
ของผู้เสนอคนเดียวกันฉบับหนึ่ง อีก
ฉบับหนึ่งของ พ.ต. หลวงขจรกลาง
สนามมีความว่า ขอเปลี่ยนระเบียบวาระ
โดยให้ยกร่างพระราชบัญญัติเหรียญกล้า
หาญ (ฉบับที่ ๒) ของนายแก้ว
สิงหะคะเชนทร์ ขึ้นพิจารณา มีสองฉบับ
เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุม
วินิจฉัยหรือจะถอนเสียคนหนึ่งก็ได้

นายเหมชาติ บุญยรัตพันธุ์
(ร้อยเอ็ด): คือของข้าพเจ้ายังไม่ให้
พิจารณาก่อนมีความว่า ถ้าถึงลำดับที่
๖ แล้ว ขอให้เอาลำดับที่ ๘ พิจารณา
ก่อน เพราะฉะนั้นของนายแก้วคงจะ
พิจารณาก่อน

ประธานสภาฯ: ได้ที่ท่านเขียน
มาสั้นไปหน่อย เอาของนายแก้วที่
พ.ต. หลวงขจรฯ เสนอขอให้พิจารณา
ร่างพระบัญญัติเหรียญกล้าหาญ (ฉบับ
ที่ ๒) ผู้ใดจะมีความเห็นประการใด

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น): ข้าพเจ้าเห็นว่าเราควรจะ
ดำเนินการไปตามระเบียบวาระที่ได้เรียง

ไว้^๕ เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติของ
สมาชิกทุกท่าน นั้นมีความสำคัญเท่า ๆ
กันเหมือนกัน การเปลี่ยนไปมาทำให้
ญัตติของเราไม่สามารถจะปรึกษากันได้
ร่วมปี่มาแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอ
เสนอให้ดำเนินการประชุมไปตามระเบียบ
วาระที่เรียงไว้^๕

มีสมาชิกรับรอง

พ.ต. หลวงขจร กลาง สนาม
(นครสวรรค์): เรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นว่า
เกี่ยวกับภาวะในการฉุกเฉิน เห็นว่าสม
ควรที่จะนำขึ้นมาพิจารณาเสียก่อน

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้
ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควรให้
เปลี่ยนระเบียบวาระตามที่ พ.ต. หลวง
ขจรกลางสนาม เสนอมา ขอให้โปรด
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๒ นาย

ประธานสภาฯ ผู้ใดเห็นว่าควร
ให้พิจารณาตามระเบียบวาระ ขอให้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๐ นาย

ประธานสภาฯ: ตกกลงให้
พิจารณาตามที่มีผู้เสนอขอให้เปลี่ยน
ระเบียบวาระมา

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์

(พิจิตร): ข้าพเจ้าขอประทานเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติเหรียญกล้าหาญ
 (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๔
 โดยมีหลักการว่า ขยายสิทธิในกรณีที่ผู้
 ได้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญ วาย
 ชนม์ให้ทายาทโดยธรรมคนแรก ซึ่งเป็น
 ชาย ประดับเหรียญกล้าหาญจำลองได้
 และสิทธิประดับให้สืบต่อกันได้ ก่อน
 ที่ข้าพเจ้าจะเสนอเหตุผลนั้น ข้าพเจ้าขอ
 กราบเรียนต่อสภาฯ ว่า เหรียญกล้า
 หาญข้าพเจ้าและตระกูลของข้าพเจ้าไม่
 เคยได้รับเลย และในการที่ข้าพเจ้าเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาสู่สภาฯ นี้
 ก็เพื่อจะยกย่องเชิดชูและบูชาผู้ที่ชาติ
 นั้นว่าเป็นผู้ที่กล้าหาญของชาตินั่นเอง
 เหตุผลประการสำคัญก็คือว่าเมื่อได้
 พระราชทานเหรียญกล้าหาญนี้แก่
 ผู้กล้าหาญคนใดแล้ว และผู้กล้าหาญนั้น
 ได้วายชนม์ลง ตามพระราชกำหนด
 เดิมนั้นได้บัญญัติให้สิทธิแก่ทายาทโดย
 ธรรมแต่เพียงว่าให้เก็บหรือรักษาไว้
 เท่านั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อเราได้ยกย่อง
 เชิดชูว่าท่านผู้ใดเป็นผู้กล้าหาญของ
 ชาติแล้วเราก็ควรที่จะเชิดชูให้ท่าน
 ผู้นั้นมีเกียรติสมกับผู้ที่เราได้

ยกย่องขึ้นไป ในกรณีที่บุคคลใดได้รับ
 คำยกย่องว่ากล้าหาญแล้ว ข้าพเจ้าคิด
 ว่าไม่ยากจะให้ท่านเหล่านั้นมีเวลาตาย
 ถึงหากว่าอายุของท่านจะได้ตายไปตาม
 อายุขัยก็ตาม แต่ความดีของท่านอยาก
 จะให้ติดอยู่กับแผ่นดิน ชั่วกาลปาวสาน
 ด้วยเหตุเช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงได้เสนอร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาว่า เมื่อได้
 พระราชทานเหรียญกล้าหาญให้แก่ท่าน
 ผู้ใดไปแล้ว และในกรณีที่ท่านผู้กล้าหาญ
 ได้รับการไว้วางใจจะยกย่องเชิดชูตระกูล
 ของท่านผู้นั้นโดยให้สิทธิแก่ทายาทโดย
 ลำดับ คนแรกเป็นชายประดับเหรียญ
 กล้าหาญจำลองนั้นได้

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าขอเสนอเหตุผลสั้นๆ
 อีกสักเล็กน้อยว่า เมื่อตระกูลใดได้รับ
 ยกย่องว่าเป็นผู้กล้าหาญของชาติหรือได้
 มีสิทธิพิเศษในการประดับเหรียญจำลอง
 เช่นนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเครื่องผูกพัน
 ในตระกูลซึ่งได้รับพระราชทานให้มีสิทธิ
 ประดับเหรียญกล้าหาญจำลองได้เพื่อให้
 เป็นผู้จำต้องประพฤติตนอยู่ในทางที่ชอบ
 ตลอดไป ถ้ามิฉะนั้นแล้วก็อาจจะถูก
 เรียกกิน และอาจจะถูกเพิกถอนสิทธิซึ่ง
 อาจจะเป็นประโยชน์แก่การปกครองได้

อย่างวิเศษอย่างหนึ่ง นอกจากนั้นข้าพเจ้า
คิดว่ายังอาจจะเป็น เยี่ยง อย่างอื่น ก็แก่
ตระกูลอื่น ๆ ทั่ว ๆ ไปด้วย ในที่สุด
ข้าพเจ้าหวังว่าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายคง
จะเห็นชอบที่จะยกย่องเทิดทูนผู้กล้าหาญ
ของชาติเราให้สมกับเป็นผู้กล้าหาญจริงๆ

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติ
ธรรม : เหตุผลของท่านผู้เสนอร่างพระ
ราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีหัวข้อที่ควร จะฟัง
ได้ รัฐบาลไม่มีความขัดข้องประการ
ใด ถ้าสภา ฯ นี้จะรับหลักการไว้
พิจารณา

นาย เขม ชาติ บุญยรัตพันธุ์
(ร้อยเอ็ด) : ในเมื่อรัฐบาลยังมอบ
อำนาจวินิจฉัยให้แก่สภา ฯ ที่จะรับ
หลักการหรือไม่นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าควร
จะได้มีการแสดงความคิดเห็นในพระราช
บัญญัติของเพื่อน สมาชิกของ ข้าพเจ้าว่า
จะเป็นประการใด คือความประสงค์
ของท่านผู้เสนอเป็นความประสงค์ที่ตรง
และเกียรติคุณ ของผู้กล้าหาญ นั้นก็เห็น
ว่าเป็นเกียรติคุณอย่างสูงที่จะยกย่องเทิด
ทูน และในภาวะที่เรายกย่องนั้นจะทำ

โดยวิธีใด จะทำโดยที่กฎหมายเต็มได้
วางไว้แล้วหรือจะทำอย่างผู้เสนอๆ มา
และถ้าทำอย่างท่าน ผู้เสนอมานั้น น่าจะทำ
ให้เหรียญนั้นต่ำต้อยลงไป การที่พระ
ราชทานเหรียญนั้น ก็คิดว่าควรจะพระ
ราชทาน แต่เฉพาะผู้ นั้น ซึ่งเราถือว่า
เป็นผู้กล้าหาญ เราไปอ่านนิสัยใจคอ
บุคคลอื่นไม่ได้ และถ้าบุคคลอื่นทำได้
ก็จะได้รับ เหรียญกล้าหาญเช่นเดียวกัน
และการ ที่ทำเช่น นี้ก็ต้องได้ บำเพ็ญให้
เกิด ประโยชน์แก่ชาติแล้วผู้ นั้น จึงได้
เหรียญกล้าหาญ เมื่อท่านผู้ นั้น ได้หาชีวิต
ไม่แล้วๆ จะบัญญัติกฎหมายให้เหรียญ
กล้าหาญนี้ให้ทายาทโดยธรรมคนแรกเป็น
ผู้ประทับเท้าต่อไปการให้ผู้ซึ่งไม่ได้บำเพ็ญ
ให้เกิด ประโยชน์แก่ชาติจะมีผลเพียงใด
หรือไม่ ในทางจิตใจผู้ นั้นยังไม่ได้ทำ
ความกล้าหาญอะไรแต่ว่าเป็นบุตรของผู้
ซึ่งกล้าหาญ แต่เป็นธรรมดาของลูกหรือ
พ่อ หรืออะไรก็ตามทุกคนความกล้า
หาญอาจจะไม่เหมือนกันทั้งนี้ข้าพเจ้าขอ
กล่าวว่าบางคน ๆ หนึ่งกล้าหาญแต่อีก
คนหนึ่งไม่กล้าหาญก็ได้ แต่ที่นี้โดย
กฎหมายแล้วเราไปใส่เหรียญกล้าหาญ

อีกคนหนึ่งซึ่งไม่ได้แสดงความกล้าหาญแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่สมควร แต่ถ้าบุตรของท่านผู้กล้าหาญเช่นนั้นได้เพาะนิสัยใจคอของบิดาอย่างพร้อมมูล และได้แสดงความกล้าหาญอย่างผู้ให้กำเนิดมาแล้ว ผู้นั้นย่อมจะได้เหรียญกล้าหาญอย่างแน่แท้ เพราะฉะนั้นจะมารับัญญัติโดยนิตยว่าผู้ใดเป็นบุตรของผู้กล้าหาญแล้ว จะประดับเหรียญกล้าหาญซึ่งให้เป็นเกียรติเฉพาะตัวแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการสมควร และ อาจจะเป็น การตรงกันข้ามก็ได้ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องเช่นนี้เป็นเรื่องของความจริง เป็นเรื่องของพฤติกรรม และบุตรของผู้นั้น อาจจะมีหลายคน แล้วทำไมจะมาให้คนนั้นคนเดียวเท่านั้น คนอื่นๆ ทำไมประดับไม่ได้บ้าง เพราะฉะนั้นการที่จะให้ประดับเหรียญเช่นนั้น จึงไม่เป็นการสมควร แต่กฎหมายเก่ากตแล้ว เป็นการเชิดชูวงศ์ตระกูลของผู้กล้าหาญให้ผู้สืบตระกูลรักษาไว้ แล้วเขาจะต้องคุยได้ว่า ตระกูลของเขาเป็นผู้กล้าหาญ เมื่อเขาคุยได้แล้ว เขาจะต้องบำเพ็ญตนให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติให้สัมพันธ์กับบรรพบุรุษของเขาได้ทำมา เมื่อ

บุคคลผู้นั้นไม่ประพฤติตนให้สัมพันธ์กับบุคคลผู้นั้นแล้ว ก็จะเป็นการนำเสียดายเป็นอย่างยิ่งข้าพเจ้าขอแสดงความเห็นไว้ต่อสภาฯ นี้เพียงเท่านี้

นายพน สุพรรณเสาร(พระนครศรีอยุธยา): สำหรับร่างพระราชบัญญัติเหรียญกล้าหาญนี้ ทางรัฐบาลก็ไม่ได้ขัดข้องที่สภาฯ จะรับหลักการ ปัญหาที่มีผู้แย้งอยู่ว่า บุตรคน ห้าปี จะเป็นผู้กล้าหาญหรือไม่ นี่ก็เป็นเรื่องจิตใจ เขาอาจจะกล้าหาญยิ่ง ขึ้นกว่าก็ได้หรือ อาจไม่กล้าเลยก็ได้ แต่หลักสำคัญก็เพียงว่าเหรียญกล้าหาญนี้ ทางรัฐบาลให้ไว้ก็มุ่งจะให้ประดับตระกูล และการที่จะให้เขาเก็บประจำหรือจะเอาใส่ตู้ อยู่เช่นนั้นก็เป็นปัญหาอยู่ เพราะฉะนั้นร่างกฎหมายเดิมของเรามอบให้เขาเป็นสิทธิ์ได้อยู่แล้ว ก็น่าจะให้บุตรคนใดคนหนึ่งก็ตามให้เขาประดับได้ เพื่อเป็นเครื่องเชิดชูเกียรติยศของวงศ์ตระกูล เก็บไว้ก็เชิดชูประดับ ก็เชิดชู น่าจะเลือกเอาข้างไหน แต่ถ้าเก็บไว้ในตู้ใครจะไปรู้ว่าบุคคลผู้นั้นได้เหรียญกล้าหาญ และถ้าเราปล่อยให้เขาประดับได้ การเผยแพร่เกียรติคุณวงศ์ตระกูลนั้น

จะได้เผยแพร่ออกมา ยิ่งกว่านั้นข้าพเจ้า
เห็น คล้าย ๆ กันแต่คนละแง่ คือผู้ที่
ประทับใจหรือยกย่องสรรเสริญ ถึงแม้สัจ
ญาณจะไม่กล่าวหาญก็ตามมันอาจจะจูงใจ
ให้บุคคลผู้นั้นกล่าวหาญไปยิ่งกว่าบุคคล
นั้นก็ได้ ข้าพเจ้าขอชักตัวอย่างตามหลัก
ไซโคโลยีว่า บุคคล ซึ่ง ปรากฏ อยู่
ธรรมดาอันอาจจะพูดอะไรก็ได้ แต่หาก
ถูกแต่งตั้งหรือโดยยกย่องขึ้นเป็นผู้ช
กตสัน แล้วเขาจะต้องบำเพ็ญตัวไปอีก
อย่างหนึ่ง เขามีหน้าที่ที่จะต้องกตสัน
และให้ความยุติธรรม เครื่องหมายนั้น
เป็นเครื่องจูงใจ เพราะฉะนั้นบุคคลใด
บุคคลหนึ่ง ได้รับ หรือ ประทับ เจริญ
กล่าวหาญอันบิดาหรือบรรพบุรุษได้กระทำ
มาแล้วก็ยังคงเป็นเครื่องจูงใจให้บุคคลผู้นั้น
มีจิตใจกล่าวหาญขึ้น ในการที่ร่างพระ
ราชบัญญัติเดิมให้ไว้ประทับ ตระกูลนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อทางรัฐบาลก็สละสิทธิ์
ในเรื่องเจริญแล้ว ก็ชอบที่จะให้เขา
เอา ออกมาประทับได้ในโอกาสอัน ควร
และเรื่องนี้ทางรัฐบาลไม่ขัดข้องประการ
ใด ข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบล
ราชธานี): มีปัญหาที่ข้าพเจ้าใคร่จะให้
ความคิดเห็นบ้าง จึงขอเปิดอภิปรายต่อไป
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : มีผู้เสนอให้
เปิดอภิปราย ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุม
วินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็น
ด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าเปิด
อภิปรายต่อไป

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบล
ราชธานี): สำหรับร่างพระราชบัญญัติ
ที่ท่านสมาชิกเสนอขึ้นมานั้น ข้าพเจ้า
ยังเห็นว่าถ้าจะถือตามหลักการที่ท่านผู้
เสนอเสนอมานั้น ยังอยู่ในวงแคบเกินไป
คือในชั้นนี้ข้าพเจ้าใคร่จะให้สภาฯ นี้
วินิจฉัยอยู่ในสองประการคือ ตามเหตุ
ผลที่ท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด
นั้นประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง
ในเรื่องที่หลักการในวงแคบที่ท่านสมาชิก

ได้เสนอนั้นประการหนึ่ง ข้าพเจ้าเห็นว่า
 ในวิธีที่จะขยายสิทธิให้ทายาทโดยธรรม
 คนแรกประคับประคองจำลองได้สืบต่อกัน
 กันนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าในการที่จะเชิดชู
 เกียรติคุณความดีความงามในเกียรติคุณ
 นั้น ถ้าแม่เราจะยอมรับหลักการแล้ว
 ข้าพเจ้าก็มีความเห็นว่าสำหรับทายาท
 ของผู้กล้าหาญนั้น เมื่อหลักการวางไว้
 ในวงแคบเช่นนี้ข้าพเจ้าก็เห็นว่าทายาท
 ของผู้กล้าหาญทุกคนควรจะได้รับสิทธิ
 เท่าเทียมกันทั้งเป็นชายและหญิง ถ้าแม่
 เราจะเขียนวงแคบไว้แต่เพียงว่าให้ทายาท
 โดยธรรมเป็นชายประคับได้เช่นนั้นแล้ว
 ก็จะเป็นว่าท่านให้สืบต่อกันไปอีกด้วย
 ก็เป็นอันว่า นาย ก. เป็นคนกล้าหาญ
 และบุตรนาย ก. มีอยู่ ๗ คน ทายาท
 คนแรกประคับประคองจำลองได้และอีก
 ๖ คนไม่ได้ประคับ และต่อมา นาย ข.
 ซึ่งเป็นทายาทคนแรกมีบุตรอีก ๑๐ คน
 แล้วบุตรชายของนาย ข. ก็ประคับได้
 แล้วอีก ๔ คนไม่ได้ประคับ แล้วต่อไป
 เหยียดซึ่งนาย ก. มีบุตรอยู่ ๕ คนๆ ที่ ๑
 ประคับได้แล้วอีก ๔ คนประคับไม่ได้
 ที่นี้ถ้าจะพูดถึงการเชิดชูวงศ์ตระกูลก็จะ

เป็นการลั่นกันไป ถ้าแม่เราจะเชิดชู
 แล้ว ทายาททุกคนควรจะได้รับเหยียด
 กล้าหาญจำลองได้ไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือ
 ชาย ถ้ามีเหยียดก็ประคับประคองจำลอง
 กล้าหาญได้ต่อ ๆ กันไปด้วย เพราะ
 ลูกคนที่ ๑ มีสิทธิ์ และลูกคนที่ ๒ - ๓
 จะหาว่าเหยียดจำลองของพ่อฉัน อีก ๖ คน
 จะได้ยืนยันว่าตระกูลนั้นจะเป็นตระกูลที่
 เชิดชูเกียรติยศของผู้นั้น ถ้าเรายอมให้
 ทายาทคนแรกคนเดียวประคับได้แล้ว
 ทายาทคนที่ ๒ - ๓ ซึ่งเขาอาจจะมีคุณวุฒิ
 สามารถหรือการบำเพ็ญตนเป็นพลเมืองดี
 ยิ่งกว่าทายาทคนแรก แต่ถ้าทายาท
 คนแรกไปทำเหลวไหลแล้ว ทายาทของ
 คนต่อมากก็จะเชิดชูเกียรติคุณของตระกูล
 ก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงรู้สึกว่าเป็น
 วงแคบ ถ้าสภาฯ นี้จะได้รับหลักการ
 แล้ว จึงขอให้ผู้แทนราษฎรจังหวัด
 พิจิตรได้ขยายหลักการให้ทายาททุกคน
 ประคับได้ไม่ว่าชายหรือหญิง ส่วน
 เหตุผลในเรื่องที่ว่าควรจะให้ทายาท
 ประคับได้หรือไม่นี้ ผู้แทนราษฎร
 จังหวัดร้อยเอ็ดก็ได้ชี้แจงแล้ว ข้าพเจ้า
 ไม่ขอแสดงเหตุผลอีกต่อไป

นายเปี่ยม บุญโชติ (นคร
ศรีธรรมราช): ตามร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า ไม่ควรรับหลัก
การไว้พิจารณา....

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ ท่านต้อง
สนับสนุน ไม่ใช่คัดค้านหากสนับสนุน
เสียก่อน ให้นายฟัง ๆ เขาสนับสนุน

นายฟัง ศรีจันทร์ (อุดรดิตถ์):
ข้าพเจ้าคิดว่าสภาฯ นี้ควรจะได้รับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา
ต่อไป เพราะว่าตามร่างพระราชบัญญัติ
นี้มีหลักการที่จะเชิดชูวงศ์ตระกูลของผู้ที่
ได้รับเหรียญกล้าหาญ คือหมายความว่า
ผู้เป็นต้นตระกูลหรือผู้ที่ได้รับเหรียญ
กล้าหาญนั้นเป็นคนกล้าหาญ และผู้สืบ
สายโลหิตต่อไปก็ควรจะได้รับเกียรติยศ
ยกย่อง เป็นผู้ที่แสดงได้ว่าเป็นลูกหลาน
ของผู้กล้าหาญ ตามที่ผู้คัดค้าน ๆ มามี
๒ ประการเท่านั้น ตามที่ผู้แทนราษฎร
จังหวัดร้อยเอ็ดคัดค้าน คล้าย ๆ เป็น
ทำนองว่า ถ้าลูกคนโตไม่กล้าหาญจะทำ
อย่างไร เช่นสมมติว่าผู้กล้าหาญมีลูก
๑๐ คน คนโตไม่กล้าหาญ แต่คนโต
ก็มีสิทธิ์ประดับเหรียญกล้าหาญได้ทั้ง ๆ

ที่ตนเองไม่กล้าหาญ ข้าพเจ้าคิดว่า
ในเรื่องนี้อาจจะมีได้อย่างที่ผู้แทนราษฎร
จังหวัดร้อยเอ็ดว่า แต่ก็จะมีเป็นส่วน
น้อย และผู้ที่กล้าหาญหรือไม่กล้าหาญ
ก็เนื่องจากสายโลหิตเหมือนกัน คือ
กล้าหาญโดยสายโลหิต ไม่ใช่กล้าหาญ
โดยส่วนบุคคล ตัวอย่างในเรื่องนี้จะหา
ได้ก็มีหลายประการ เช่นอย่างขุนแผน
อะไรเช่นนั้น ลูกหลานขุนแผนซึ่งเป็น
พลายงามอะไรก็กล้าหาญหมด เท่าที่
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานีได้
ค้านว่าคนอื่น ๆ มีลูกหลาย ๆ คน แล้ว
คนอื่น ๆ ทำไมจะไม่ไม่มีสิทธิ์ประดับ
เหรียญข้าพเจ้าคิดว่าเห็นจะมีทางแปรญัตติ
ได้ในชั้นกรรมาธิการ เจ้าของร่างพระ
ราชบัญญัติก็คงจะทำใจคอกว้างขวาง
คือมีบุตรกี่คน ๆ ก็มีสิทธิ์ประดับเหรียญ
จำลองได้อย่างเดียวกันก็น่าจะไปแปร
ญัตติได้

นายเปี่ยม บุญโชติ (นคร
ศรีธรรมราช): ข้าพเจ้าขอเสนอให้
ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้
ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควรรับ

หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้
พิจารณาต่อไป ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๙ นาย

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็น
ด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๒ นาย

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่า
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอันตกไป
ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน
ปืน ของนายเตียง ศิริขันธ์ ฯ ไม่มา
ที่ ๒ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการ
เลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พุทธศักราช
๒๔๘๔ ของนายช่ออัน อ่ำพล

นายช่ออัน อ่ำพล (สมุทร
ปราการ) : ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระ
ราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศ
บาล พุทธศักราช ๒๔๘๔ หลักการ
ว่าด้วยสิทธิของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิก
สภาเทศบาล เหตุผล บุคคลเราผู้มี
สิทธิเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลนั้น
ต้องเป็นผู้สมควรแก่การดำรงตำแหน่ง
ถ้าบุคคลซึ่งสภาฯ ลงมติให้ออกก็ตี
หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

วินิจฉัยให้ออกแล้ว ก็ย่อมถือว่าเป็นผู้
ไม่พึงปรารถนาสำหรับสังคมนั้น ตาม
กฎหมายเทศบาล ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบันนี้
หาได้กำหนดสิทธิของบุคคลผู้ซึ่งถูกออก
โดยสภาฯ ลงมติหรือกระทรวงมหาด
ไทยวินิจฉัยให้ออก เกี่ยวกับบุคคลนั้น
จะกลับเข้าสมัครรับเลือกใหม่อีกแต่
ประการใดไม่เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ไม่
มีปัญหาใดที่บุคคลจะต้องมีสิทธิสมัครเข้า
รับเลือกตั้งอีก ดังนั้น การขับไล่ให้
ออกสมาชิกสภาเทศบาล แต่เปิดโอกาส
ให้เข้าสมัครรับเลือกตั้งได้ในระยะเวลา
ที่จะเลือกตั้งซ่อม ถ้าหากว่าเขามีสมัคร
พรรคพวกของเขาหาคะแนนสูงเลือกตั้ง
ได้แล้วกลับมาร่วมสังคมที่ขับไล่ออกไป
แล้วนั้นจะมีประโยชน์ดังๆ ในการที่เรา
ขับให้เขาออกจากสังคมนั้น มองดูให้ดี
แล้วจะคล้ายกับว่ากิจการเลือกตั้งสมาชิก
สภาเทศบาลเหมือนเป็นการเลือกตัวเอง
ในเมื่อเราไม่ซีตวงให้เขาและมีกำหนด
เวลา ฉะนั้นเห็นว่าจะเป็นที่เสียหาย
เสียเวลา เสียการงานและเสียทรัพย์สิน
เป็นส่วนรวม จึงสมควรบัญญัติถึงสิทธิ
เช่นว่านี้เสียเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของ

เทศบาล ฉะนั้นเพื่อสนับสนุนอัน
 อุทากรณีที่ข้าพเจ้าทราบมา คือเมื่อ
 เร็ว ๆ นี้ สมาชิกสภาเทศบาลจังหวัด
 มหาสารคามได้ถูกกระทรวงมหาดไทย
 สั่งให้ออกจากสมาชิกภาพ ๒ คน
 โดยเหตุที่ประพฤติเสื่อมเสียแก่สภา เช่น
 ถูกศาลพิพากษาให้จำคุก และมีสมาชิก
 เสนอญัตติให้ออกในฐานะที่สมาชิกผู้นั้น
 เป็นจากรบุรุษ และเมื่อสมาชิกได้เสนอ
 ญัตติให้ผู้นั้นออกจากสมาชิก แต่พอจะ
 เสนอญัตติท่านนายกเลยสั่งปิดประชุม
 ไม่ยอมรับที่จะดำเนินการประชุมต่อไป
 ดังนั้นจึงไม่ควรจะให้กลับเข้ามาเป็น
 สมาชิกอีก อย่างเทศบาลกรุงเทพเมื่อ
 เร็ว ๆ นี้ก็เช่นเดียวกัน โดยที่สมาชิก
 เทศบาลกรุงเทพได้ประพฤติผิดมรรยาท
 อันเกี่ยวเนื่องจากในเรื่องไปศึกษาใน
 สำนักสันนิบาตป้องกันภัยทางอากาศ
 สมาชิกเทศบาลผู้นั้นก็ได้ถูกกระทรวง
 มหาดไทยให้ออกจากสมาชิกภาพของ
 เทศบาลนครกรุงเทพ แต่ได้มีการเลือก
 ตั้งซ่อมท่านผู้นั้นก็ได้ยื่นสมัครเข้ามา
 ใหม่อีก ในการที่กฎหมายเลือกตั้งเปิด
 ช่องโหว่เช่นนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างไร

กติกการที่บัญญัติเช่นที่ว่ามีผลบ้าง
 จึงใคร่ให้มีผลบ้างชั่วคราวเวลาหนึ่ง
 เท่านั้น เพื่อให้เขาเพิกถอนเสียก่อน
 เหมือนอย่างที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ของเรา คือนายอินทร สิงหนेत्र คือ
 สภาฯ นี้ได้ตั้งข้อรังเกียจ ขับออกไป
 แล้ว นายอินทรฯ ขอเลือกตั้งใหม่
 แต่ทางจังหวัดไม่ยอมรับให้เลือกตั้ง
 ก็โดยเหตุที่ว่าซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสงสัยว่า
 สภาฯ นี้ยังคงรังเกียจอยู่ และในที่สุด
 ก็ปรากฏว่าจะสมัครก็ได้ แต่ต้องเป็น
 ชั่วระยะเวลาสมัยหน้า เพื่อจะให้ร่วม
 กับสังคมนี้ด้วยตัวอย่างมีเช่นนั้นแล้ว
 ข้าพเจ้าจึงใคร่อยากจะให้การเลือกตั้ง
 สมาชิกสภาเทศบาลเป็นไปเช่นเดียวกับ
 ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ปฏิบัติแก่สมาชิก
 ของสภาผู้แทนราษฎรนี้

ส่วนปัญหาเรื่องผู้สมัครรับเลือก
 ตั้ง ซึ่งเคยถูกศาลพิพากษาให้เพิ่ม
 โทษฐานไม่เจ็ดหลายมาแล้วนั้น ก็เป็น
 การสมควรที่จะบัญญัติมิให้มีสิทธิเข้า
 สมัครรับเลือกได้ ตามหลักกฎหมายก็ดี
 หรือตามความรู้สึกของชุมชนก็ดี ย่อม
 ถือว่าเป็นผู้ที่มิสนใจงานสาธารณะ มีเจตนา

ชั่วร้ายไม่น่าคบ ไม่น่าสมาคม และ ไม่น่าไว้ใจ เพราะเมื่อบุคคลนั้นเข้าสู่สมาคมใดแล้ว ก็รังแต่จะทำให้ และ ก่อความเสียหายแก่สมาคมนั้น ผลที่สุดก็คือเสียประโยชน์ส่วนรวมนั่นเอง อนึ่งบุคคลซึ่งถูกศาลพิพากษาให้จำคุกเกินกว่าหนึ่งเดือน ซึ่งโทษที่ได้รับนั้นมีโทษความผิดส่วนตัวหรือประมาท ก็สมควรที่จะกำหนดสิทธิในการเข้าสมัครรับเลือกของบุคคลนั้นเสีย เว้นแต่ผู้ที่ได้พ้นโทษล่วงเวลาไปพอสมควร ซึ่งสันนิษฐานได้ว่าบุคคลนั้นได้กลับประพฤติตัวเป็นคนดีแล้ว และหรือหายไปจากความทรงจำของคนทั่ว ๆ ไปแล้ว ส่วนเรื่องกักกันก็ขอให้บัญญัติไว้เช่นกฎหมายเดิมก็เป็นการสมควร

ด้วยเหตุผลดังที่เรียนมานี้ เพื่อประโยชน์และความเรียบร้อย การงานของชาติหวังว่าสภา ฯ นี้จะรับหลักการไว้พิจารณา

นายโป-ระ สมหาร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): ร่างพระราชบัญญัติ การเลือกตั้ง สมาชิกสภาเทศบาลนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลกำลัง

พิจารณาที่จะแก้ไขอยู่แล้ว หลายมาตรา เพราะฉะนั้นเฉพาะร่างนี้ รัฐบาลจึงขอรับไปประกอบการพิจารณาก่อนที่สภา ฯ จะลงมติ

นายช้อน อ่ำพล (สมุหปรการ): เรื่องนี้เป็นเรื่องเฉพาะหน้ามีหุยมหิมอยู่บ่อย ๆ กว่ารัฐบาลจะได้ยินเสนอมาในสภา ฯ นี้ก็เป็นเวลาอีกนาน เรื่องเฉพาะหน้าเกิดมีบ่อย ๆ ข้าพเจ้าเห็นว่า ในชั้นนี้สมควรที่จะรับหลักการ เพื่อให้ออกใช้ไปพลางก่อน แล้วต่อเมื่อรัฐบาลเสนอมาใหม่ถึงตอนนั้นเสียก็ได้

นายโป-ระ สมหาร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): เท่าที่รัฐบาลได้ชี้แจงแล้วนั้น ท่านสมาชิกคงจะพอใจ แต่ความกลับตรงกันข้ามคือว่าถ้ากฎหมายแก้กันบ่อย ๆ แล้วอ่านก็อ่านยาก หรือจะแก้ความใหม่ก็ไม่เสร็จเพราะเราจะต้องมีเงินไว้ และอย่างไรก็ดี เราจะต้องรู้กัน อีกหลายอย่าง เพราะฉะนั้นจะต้องเป็นในสมัยหน้าดีกว่า

นายช้อน อ่ำพล (สมุหปรการ): เมื่อรัฐบาลชี้แจงให้เป็นที่ทราบเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็ยอม

ประธานสภาฯ : ทางรัฐบาล
ขอรับร่างพระราชบัญญัติ^๕ไปพิจารณา
ก่อนรับหลักการ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม
อนุมัติ

นายพน สุพรรณสาร (พระ
นครศรีอยุธยา) : พระราชบัญญัติที่
ต่อ ๆ ไปนี้^๕ก็รู้สึกว่าจะไม่สู้จะมีความสำคัญ
อะไรนัก แม้ว่าสภาฯ จะรับหลักการก็
พิจารณาในสมัย^๕ไม่ทัน ข้าพเจ้าขอ
เสนอให้ปิดประชุม

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่า
ที่ประชุม^๕อนุมัติ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบล
ราชธานี) : การปิดประชุม^๕นี้ก็ดี
แต่ที่ว่าเรามีเวลานั้นอีกมากและยังไม่ถึง
บ่าย ๓ โมง ข้าพเจ้าคิดว่าเราจะปิด
ประชุมไปเพื่ออะไร นั้น ประการ หนึ่ง
อีกประการหนึ่งโดยพระราชบัญญัติที่
สมาชิกเสนอ^๕นั้นโดยเห็นว่าร่างพระราช
บัญญัติของสมาชิก ไม่มีสารสำคัญนั้น
ท่านก็อย่าลืมนะว่าเป็น การปิดประตูของ

ท่านเอง แล้วเรามีเวลาที่จะกระทำได้
ท่านก็ไม่อยากจะกระทำ ครั้นมีเวลาน้อย
ก็กลายเป็นเรื่องของรัฐบาลหมด แล้ว
เมื่อไรเราจะได้พิจารณาเรื่องของสมาชิก
อีกสักที ต่อไป^๕นี่ก็คงจะไม่มีใครอยาก
จะเสนออะไร ข้าพเจ้าขอเสนอให้
พิจารณาต่อไปจนหมดเวลา จนถึงเวลา
๑๗.๒๐ นาฬิกา

นายพน สุพรรณสาร (พระนคร
ศรีอยุธยา) : ท่านสมาชิกผู้^๕นั้นเข้าใจ
ความหมายของข้าพเจ้าผิดไป ที่ว่าไม่
สำคัญและจะเป็นการปิดประตูอะไร
มากมายซึ่งข้าพเจ้าไม่มีความปรารถนา
เช่นนั้น แท้ที่จริงท่านบางทีก็จะไม่ทราบ
หรือทราบแล้วว่า^๕พรุ่งนี้เราจะต้องปิดสมัย
ประชุมแล้ว ถ้าแม้ว่ากฎหมายของท่าน
ผ่านสภาฯ นี้หรือสภาฯ นี้จะรับหลักการ
ไปก็รอไปในสมัยหน้า ระเบียบวาระ
ของท่านก็ขึ้นหน้า^๕อยู่แล้ว ท่านมีความ
ประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อเปิดประชุม
คราวหน้าท่านก็ไปพิจารณาการที่จะ
แปรญัตติเปลี่ยนระเบียบวาระ^๕นั้น ก็สุด
แล้วแต่สภาฯ ถ้าหากว่าของท่านมีความ
สำคัญอย่างยิ่งแล้วสภาฯ ให้ท่านพิจารณา

ก่อนเสมอ ที่ปัญหาของท่านสำคัญ
หรือของใครสำคัญ ทุก ๆ คนก็เป็น
ของสำคัญ ไม่จำเป็นจะต้องให้ข้าพเจ้า
พูด เพราะฉะนั้นเราได้ทราบครำมา
ทุกกลางวัน กลางคืน เวลากลางวัน
กรรมาธิการก็จะไม่มีเวลาว่างและประชุม
ใหญ่ทุกวัน ข้าพเจ้าคิดว่าถึงเวลา ๓ โมง
นี้จะได้พักผ่อนกันบ้างไม่ใช่เป็นการ
ตัดสิทธิ์ท่าน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอ
ยืนยันไม่ให้เปิดประชุม

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้
ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควรเลิก
ประชุมขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๒ นาย

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๓ นาย

ประธานสภาฯ : เพราะฉะนั้น
วันนี้เป็นอันปิดประชุม แต่พรุ่งนี้เวลา
๑๔.๐๐ นาฬิกา ประชุมตามเดิม

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๕๕ นาฬิกา

๓ ๖ ๔

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ผู้ตรวจรายงาน

พ.ต.อ. กิษฐ์ กุละตัมพะ

ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร

ร.ท. ประจวบ มหาจันทร์

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

บุญช่วย ชูทรัพย์

วิศิษฐ อินทุคม

ท. เอี่ยมบุญอิม

สุรินทร์ ลีพลากร

พ.ต. ช. จันทราภัย

สุพันธ์ จิตรภักดิ์

ตรวจแล้ว ๓๑ ธ.ค. ๕๕

ทองเปลว ชลภูมิ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ป. วิเชียร ณ สงขลา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร